

UOHSX00AMJPW

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0241/2016/VZ-33531/2017/323/EBR/RBU

Brno 15. listopadu 2017

V řízení o rozkladu ze dne 21. 9. 2016 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **ELTODO, a.s.**, IČO 452 74 517 se sídlem Novodvorská 1010/14, 142 00 Praha 4, proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0492/2016/VZ-36370/2016/523/ASo, vydanému ve správním řízení vedeném ve věci uložení zákazu plnění smlouvy uzavřené na základě objednávky zadavatele –

- **Česká republika - Ministerstvo dopravy**, IČO 660 03 008, se sídlem nábř. Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1,

na výrobu tabulek registračních značek č. MD1600490 ze dne 4. 4. 2016, kde dalším účastníkem správního řízení je vybraný uchazeč –

- **HICON, spol. s r.o.**, IČO 136 90 965, se sídlem Nová 140/1, 664 41 Popůvky,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0492/2016/VZ-36370/2016/523/ASo ze dne 8. 9. 2016

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 12. 7. 2016 návrh navrhovatele – ELTODO, a.s., IČO 45274517, se sídlem Novodvorská 1010/14, 142 00 Praha 4, (dále jen „**navrhovatel**“) z téhož dne, který byl upřesněn podáními z 19. 7. 2016 a 8. 8. 2016, na uložení zakazu plnění (dále jen „**návrh**“) blíže neurčených smluv uzavřených mezi zadavatelem – Česká republika - Ministerstvo dopravy, IČO 66003008, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, (dále jen „**zadavatel**“) a vybraným uchazečem – HICON, spol. s r.o., IČO 13690965, se sídlem Nová 140/1, 664 41 Popůvky, (dále jen „**vybraný uchazeč**“) v rámci veřejné zakázky – dodávka tabulek registračních značek dle smlouvy uzavřené na základě objednávky zadavatele na výrobu tabulek registračních značek č. MD1600490 ze dne 4. 4. 2016 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Navrhovatel podal návrh jako součást svého vyjádření ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0373/2016/VZ ve věci návrhu na uložení zakazu plnění dodatku č. 10 uzavřeného dne 17. 12. 2015 ke smlouvě o dílo č. j. 25837/01-150 ze dne 30. 10. 2001 (dále jen „**smlouva o dílo**“), když uvedl, že „*zároveň rozšiřuje svůj návrh na uložení zakazu plnění uvedeného dodatku č. 10 o návrh na uložení zakazu plnění i na ostatní plnění poskytované společností HICON...*“.
3. V návaznosti na učiněná zjištění a původně nesprávně interpretovaný obsah návrhu Úřad přípisem č. j. ÚOHS-S0492/2016/VZ-33715/2016/523/ASo ze dne 19. 8. 2016 účastníkům řízení sdělil, jaký je předmět vedeného správního řízení. Primárně Úřad konstatoval, že se svým návrhem ze dne 12. 7. 2016 (dále jen „**návrh**“) ve skutečnosti domáhal uložení zakazu plnění všech smluv vymezených (1) jejich předmětem, kterým jsou dodávky tabulek registračních značek, (2) jejich stranami, kterými jsou zadavatel a vybraný uchazeč, a (3)

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

okamžikem jejich uzavření od 18. 11. 2015. Jinými slovy řečeno, šlo o všechny smlouvy uzavřené na základě objednávek podle smlouvy o dílo od 18. 11. 2015.

4. Dne 10. 8. 2016 obdržel Úřad od zadavatele sdělení, ze kterého vyplývá, že od 18. 11. 2015 do 12. 7. 2016 zadavatel učinil u vybraného uchazeče na základě smlouvy o dílo tyto objednávky:
 - a. objednávka č. MD1600017 ze dne 7. 1. 2016,
 - b. objednávka č. MD1600018 ze dne 7. 1. 2016,
 - c. objednávka č. MD1600489 ze dne 4. 4. 2016,
 - d. objednávky č. MD1600490 ze dne 4. 4. 2016.

Úřad v této souvislosti uvedl, že každou z objednávek, resp. každou ze smluv uzavřených na jejich základě je nutno považovat za samostatnou smlouvu, na základě níž je prováděno plnění.

5. Vzhledem k výše uvedenému Úřad tedy konstatoval, že návrh navrhovatele nutně směřuje k zahájení celkem čtyř správních řízení, přičemž předmětem jednoho každého z nich je návrh na uložení zákazu plnění jedné ze čtyř smluv uzavřených na základě objednávek, které zadavatel učinil u vybraného uchazeče na základě smlouvy o dílo.
6. Předmětem tohoto správního řízení, vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0492/2016/VZ s ohledem na výše uvedené je návrh na uložení zákazu plnění smlouvy uzavřené na základě objednávky zadavatele na výrobu tabulek registračních značek č. MD1600490 ze dne 4. 4. 2016 (dále jen „**předmětná objednávka**“).
7. Úřad následně ze sdělení zadavatele, které obdržel dne 29. 8. 2016, zjistil, že předmětná objednávka byla zcela splněna, což zadavatel doložil příslušnou dokumentací (faktury, dodací listy), z níž vyplývá, že předmětná objednávka byla vystavena dne 4. 4. 2016, přičemž hodnota poptávaného plnění činila 21 762 420,15 Kč s DPH.

II. Napadené usnesení

8. Dne 8. 9. 2016 po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S0492/2016VZ-36370/2016/523/ASo (dále jen „**napadené usnesení**“), ve kterém rozhodl tak, že se správní řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zastavuje, neboť návrh navrhovatele se stal zjevně bezpředmětným.
9. Mimo vyjádření zadavatele, že předmětná objednávka byla již splněna, vzal Úřad v úvahu rovněž následující skutečnost. V čl. VIII. odst. 1 smlouvy o dílo je stanoveno, že „*[p]ro každou zásilku vyhotoví a odešle zhotovitel fakturu objednateli do pěti dnů po předání zásilky, nebo po odeslání oznámení o provedeném uskladnění zásilky*“. V návaznosti na uvedený článek smlouvy o dílo a ze zadavatelem předložených dodacích listů č. 115 – 221/2016 Úřad dovodil, že došlo-li k vystavení daňových dokladů, jejichž částky odpovídají ceně plnění stanovené v objednávce, došlo zároveň i ke splnění samotného předmětu plnění.
10. Úřad shledal, že návrh navrhovatele na uložení zákazu plnění vyplývající z předmětné objednávky, coby samostatné smlouvy, na základě níž je prováděno plnění dle smlouvy o dílo, se stal zjevně bezpředmětným, a nastala tedy skutečnost, která je důvodem pro

zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť ve správním řízení již nešlo, dle názoru Úřadu obsaženého v napadeném usnesení, uložit zákaz plnění smlouvy podle § 118 odst. 2 zákona, jehož se navrhovatel domáhal.

III. Rozklad navrhovatele

11. Napadené usnesení napadl navrhovatel rozkladem ze dne 21. 9. 2016. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo zadavateli doručeno dne 8. 9. 2016. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
12. Navrhovatel v rozkladu primárně namítá, že se Úřad měl předně vypořádat s jeho námitkou, týkající se absolutní neplatnosti smlouvy o dílo. Zodpovězení této otázky bylo dle navrhovatele podstatné zejména proto, aby vůbec obstál předmět tohoto správního řízení, tj. zda je možné jednotlivou objednávku považovat za samostatnou smlouvu. K nutnosti přihlídnutí k absolutní neplatnosti smlouvy o dílo z úřední povinnosti navrhovatel odkazuje zejména na rozhodnutí Ústavního soudu ČR či judikaturu Nejvyššího soudu ČR. Za samotný důvod neplatnosti smlouvy o dílo navrhovatel považuje zejména to, že tato byla uzavřena za účinnosti zákona č. 199/1994 Sb. (dále jen „**ZVZ94**“), a to bez realizace řádné soutěže, tj. na přímo s vybraným uchazečem s odkazem na ustanovení § 50 odst. 1 písm. c) tohoto zákona, tedy z důvodu, že se údajně jednalo o specializovanou veřejnou zakázku, kdy plnění mohl poskytnout jediný zájemce. Tímto došlo dle navrhovatele k absolutní neplatnosti smlouvy, kterou nešlo žádným způsobem zhojit. Lépe řečeno, navrhovatel namítá, že s ohledem na to, že byla aplikace ZVZ94 neodůvodněně zcela vyloučena, je nezbytné aplikovat ustanovení § 70 ZVZ94 deklarující neplatnost smlouvy.
13. Dále navrhovatel namítá, že závěr Úřadu, že nelze uložit zákaz plnění, které již bylo poskytnuto, by mohl vést, k tak absurdním důsledkům, že by bylo možné realizovat jakékoliv plnění podléhající režimu zákona na základě malých objednávek s krátkým termínem dodání či zcela bez smlouvy, přičemž by Úřad objektivně nebyl schopen zákaz plnění uložit. De facto by tedy nebylo možné se domoci uložení zákazu plnění smlouvy, protože objednávky by byly realizovány v krátké době a tedy splněny do doby, než by bylo vydáno pravomocné rozhodnutí Úřadu.
14. Navrhovatel v závěru rozkladu uvádí, že Úřad rezignoval na řádné posouzení věci, neboť splnění předmětné objednávky nemůže zhojit možnou nezákonnost předchozího jednání zadavatele. Závěry Úřadu v napadeném usnesení jsou dle navrhovatele zmatečné, neboť Úřad nejdříve tvrdí, že jednotlivé objednávky lze považovat za samostatné smlouvy a vede ohledně nich samostatná správní řízení, přičemž následně co do jejich splnění odkazuje na ustanovení smlouvy o dílo.

Závěr rozkladu

15. Navrhovatel v rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu vyhověl rozkladu navrhovatele v plném rozsahu tak, že by napadené usnesení zrušil a věc vrátil prvnímu stupni k novému projednání, přičemž v odůvodnění konstatuje skutečnosti, které povedou k meritornímu rozhodnutí prvního stupně tak, že přihlídně k absolutní neplatnosti smlouvy včetně všech jejích dodatků ve smyslu § 70 ZVZ94, resp. navazujících právních předpisů a uloží zákaz plnění veškerých objednávek tabulek registračních značek realizovaných v posledních 6

měsících od podání návrhu; nebo aby předseda Úřadu napadené usnesení změnil ve smyslu, jak uvedeno výše.

IV. Další průběh řízení

16. Dne 17. 10. 2016 oznámil Úřad účastníkům řízení, že rozklad nebyl opatřen uznávaným elektronickým podpisem a nebyl tedy učiněn v zákonem předvídané formě (§ 117c odst. 1 písm. b) zákona). Z toho důvodu se předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, (dále jen „**předseda Úřadu**“) nemohl věcí zabývat. Současně Úřad účastníkům řízení sdělil, že napadené usnesení nabylo dne 28. 9. 2016 právní moci.
17. Následně vydal předseda Úřadu Sdělení k přípisu zadavatele ze dne 21. 9. 2016 č. j. ÚOHS-15921/2017/323/EBr, v němž dospěl k závěru, že po provedeném předběžném posouzení věci z moci úřední nelze mít důvodně za to, že napadené usnesení bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, pročež zde nebyl dán prostor pro zahájení přezkumného řízení, v němž by bylo možné, postupem podle § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), pravomocné napadené usnesení zrušit.
18. Dne 11. 9. 2017 obdržel Úřad rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2017 č. j. 7 As 221/2017-40 týkající se výkladu ustanovení § 117c odst. 1 písm. b) zákona. Nejvyšší správní soud v něm sice přisvědčil Úřadu, že jedinou formou, kterou lze podle citovaného ustanovení zákona podat rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu, je elektronicky s uznávaným elektronickým podpisem. Přesto však Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že *„ze systematického i teleologického výkladu plyne, že smyslem vložení § 117c odst. 1 písm. b) do zákona o veřejných zakázkách byla elektronizace zasílání podání týkajících se rozkladu ve věcech řízení o přezkoumání úkonů zadavatele“* a že *„podání podle § 117c odst. 1 zákona o veřejných zakázkách bylo možné učiniti prostřednictvím datové schránky“* s tím, že není třeba dalšího potvrzování podání zasílaných prostřednictvím datové schránky pomocí elektronického podpisu.
19. Dne 21. 9. 2017 vydal Úřad Oznámení o pokračování správního řízení, v němž účastníkům správního řízení sdělil, že plně respektuje tento nově poskytnutý výklad Nejvyššího správního soudu a v souladu se zásadou dobré správy přistoupil ke změně své ustálené rozhodovací praxe při výkladu ustanovení § 117c odst. 1 písm. b) zákona.
20. Bez ohledu na již dříve provedené předběžné posouzení napadeného rozhodnutí v rámci zhodnocení předpokladů pro zahájení přezkumného řízení podle správního řádu je podaný rozklad proti napadenému rozhodnutí projednán v souladu s tímto zákonem.

V. Řízení o rozkladu

21. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení v rámci ustanovení § 87 správního řádu a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

22. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal

soulad napadeného usnesení a řízení, které vydání usnesení předcházelo s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

23. Úřad tím, že svým napadeným usnesením rozhodl tak, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se zcela ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného usnesení.

VI. K námitkám rozkladu

24. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Komentářová literatura k tomuto ustanovení uvádí: „*To, že se žádost stane zjevně bezpředmětnou, obecně znamená, že v průběhu řízení nastane důvod, v důsledku kterého nelze o žádosti rozhodnout věcně, tzn. nelze ji ani zamítnout ani jí vyhovět.*“ (viz VEDRAL, Josef. Správní řád: komentář. 2., aktualizované a rozšířené vyd. Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 593, ISBN 978-80-7273-166-4.)
25. K námitce navrhovatele, že splnění předmětné objednávky nemůže zhojit možnou nezákonnost předchozího jednání zadavatele a způsobit tak bezpředmětnost správního řízení podle výše zmíněného ustanovení správního řádu, uvádím následující. Žádost se stane zjevně bezpředmětnou v případě, když v průběhu správního řízení o této žádosti nastane taková změna skutkových nebo právních okolností, že žádost, která původně v době jejího podání k Úřadu bezpředmětnou nebyla, se bezpředmětnou stane.
26. V daném případě navrhovatel podal dne 12. 7. 2016 k Úřadu návrh na uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku (resp. předmětné objednávky) dle § 114 odst. 2 zákona. Podle poslední věty tohoto ustanovení se navrhovatel může domáhat pouze uložení zákazu plnění smlouvy. Podle navazujícího § 118 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách pak Úřad na základě návrhu uloží zákaz plnění smlouvy, pokud se zadavatel dopustí určitého správního deliktu. Je-li tedy spáchání správního deliktu podmínkou pro uložení zákazu plnění smlouvy, je zjevné, že návrh bude vycházet z přesvědčení navrhovatele o spáchání správního deliktu zadavatelem. To však ničeho nemění na tom, že samotný závěr o spáchání správního deliktu zadavatelem a jeho případné potrestání zasahuje pouze do práv a povinností zadavatele, a pro možnost uložení zákazu plnění smlouvy je tak pouhým předpokladem, předběžnou otázkou. Naopak práv navrhovatele se dotýká až závěr o uložení či neuložení zákazu plnění smlouvy.
27. Nutno podotknout, že v době podání návrhu nemohl ani navrhovatel, ani Úřad vědět, zda byla předmětná objednávka splněna, a tedy zda byla žádost (resp. návrh) bezpředmětná. Jestliže však dne 29. 8. 2016 Úřad obdržel přípis zadavatele, který obsahoval informaci o splnění předmětné objednávky, která byla předmětem plnění veřejné zakázky, což zadavatel doložil zejména fakturami a dodacími listy (viz bod 17 odůvodnění napadeného usnesení), stal se návrh navrhovatele zjevně bezpředmětným. S ohledem na to, že předmětná objednávka již byla splněna a bylo tudíž zcela zjevné, že vést další řízení, jehož jediným cílem z hlediska navrhovatele je dosáhnout na uložení zákazu plnění smlouvy, nedává smysl, neboť smlouva již opětovně splněna být nemůže a nelze tak ani uložit zákaz jejího plnění. Za této situace byla aplikace § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu ze strany

Úřadu v napadeném usnesení zcela odpovídající. Co se týká přílehlavé judikatury, lze poukázat například na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 91/2013-83 ze dne 17. 12. 2015 či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 4 As 249/2014-43 (týkající se aplikace § 114 odst. 1 a § 118 odst. 1 zákona), v němž byla zjevná bezpředmětnost návrhu spojena s uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku zadavatelem v průběhu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Teoretická obdobnost s nyní posuzovanou věcí je v tomto ohledu nepřehlédnutelná.

28. K námitce navrhovatele, že je na místě, aby Úřad nejprve posoudil otázku platnosti smlouvy o dílo, uvádím následující. Předmětem správního řízení, jak již bylo uvedeno v bodě 6 odůvodnění tohoto rozhodnutí je posouzení návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy uzavřené na základě předmětné objednávky. Aby k takovému posouzení a zároveň možnému uložení nápravného opatření v podobě uložení zákazu plnění smlouvy mohlo obecně dojít, je z logiky věci třeba, aby toto plnění nebylo dosud realizováno. Vzhledem k tomu, že v nyní projednávaném případě však došlo ke splnění předmětné objednávky, bylo by pro výsledek správního řízení irelevantní posuzovat předmětnou objednávku z hlediska platnosti jí předcházející smlouvy o dílo či souladnosti s právními předpisy.
29. Obdobnou problematikou se mimo jiné zabýval i rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 17/2009-114 ze dne 3. 9. 2010, v němž se jednalo o posouzení včasnosti podání námitek na přezkoumání úkonů zadavatele v zadávacím řízení, když tyto byly podány až po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Navrhovatel, resp. žalobce pak před soudem namítal, že s ohledem na to, že smlouva na veřejnou zakázku nebyla uzavřena platně, nebyly námitky podány opožděně. Krajský soud v Brně se k této námitce vyjádřil následovně: *„Jestliže žalobce namítá, že smlouva nebyla uzavřena platně, a tedy námitky nebyly podány opožděně, pak takovou konstrukci zdejší soud za správnou nepovažuje. Především ZVZ nestanoví coby kritérium platnost či neplatnost uzavřené smlouvy, ale okamžik jejího uzavření (vznik smlouvy). Posouzení toho, zda smlouva již byla uzavřena nelze podle zdejšího soudu směřovat s posouzením toho, zda byl před jejím uzavřením dodržen ZVZ, tj. zda smlouva není uzavřena v rozporu se ZVZ (popřípadě s jiným zákonem) anebo zda není neplatná z jiného důvodu. Není to žalovaný, kdo by měl v okamžiku posuzování splnění podmínek řízení o návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele podle § 113 odst. 1 ZVZ posuzovat platnost smlouvy na veřejnou zakázku (byť by se jednalo o neplatnost absolutní).“* I přesto, že výše citovaná judikatura se zabývá neplatností smlouvy v případě, kdy došlo k jejímu uzavření ještě před podáním námitek, mám za to, že závěry uvedené ve výše zmíněném rozsudku lze aplikovat i na nyní projednávaný případ. Přelomovou skutečností (resp. kritériem ve smyslu výše uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně) pro konstatování zjevné bezpředmětnosti návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy, resp. předmětné objednávky totiž není její platnost či neplatnost, nýbrž okamžik jejího splnění. Při posuzování podmínek řízení o návrhu na zákaz plnění smlouvy tak Úřad nemusel posuzovat samotnou platnost této smlouvy.
30. K této problematice považuji za nutné také dodat, že předmětem tohoto správního řízení nebylo posouzení samotné smlouvy o dílo, avšak jedné z objednávek, jež byla na základě této smlouvy uzavřena, a již Úřad v napadeném usnesení označil za samostatnou smlouvu (viz bod 12 odůvodnění napadeného usnesení).

31. S ohledem na obsáhlou argumentaci navrhovatele v rozkladu, dále obiter dictum uvádím, že samotné posouzení platnosti smlouvy o dílo ve smyslu § 70 ZVZ94 není v tuto chvíli obecně možné ani z moci úřední, neboť dle § 62 odst. 1 ZVZ94 lze zadavateli uložit pokutu jen do jednoho roku ode dne, kdy se orgán dohledu dozvěděl, že zadavatel porušil ustanovení tohoto zákona, nejpozději však do tří let ode dne, kdy došlo k tomuto porušení. Vzhledem k tomu, že smlouva o dílo byla uzavřena v roce 2001, možnost zahájit řízení z moci úřední a uložit zadavateli pokutu za případné spáchání správního deliktu v tuto chvíli již zanikla. S ohledem na výše uvedené neshledávám tuto námitku navrhovatele důvodnou.
32. Navrhovatel v rozkladu dále namítá, že reálně není možné se domoci uložení zákazu plnění smlouvy v případě, kdy objednávky budou realizovány v krátké době a tedy splněny do doby, než Úřad vydá ve věci pravomocné rozhodnutí. K tomu nejdříve v obecné rovině uvádím, že je nepochybné, že správní orgány musí ve správním řízení postupovat tak, aby v přiměřeném čase a bez zbytečných průtahů vydaly rozhodnutí či provedly jiný úkon, jenž je předmětem řízení, a aby tak učinily ve lhůtách, které stanoví správní řád, případně jiný zvláštní právní předpis. Úřad má tedy obecně povinnost plnit úkoly svěřené mu zákonem, rozhodovat v zákonem stanovených lhůtách, přičemž při tomto rozhodování je ve smyslu § 2 odst. 1 správního řádu vázán právními předpisy. Pokud tedy kdykoli během správního řízení dojde k situaci, že se návrh navrhovatele (resp. žádost) stane bezpředmětným z důvodu splnění již uzavřené smlouvy (v tomto případě předmětné objednávky), je Úřad či předseda Úřadu povinen s ohledem na znění právních předpisů tuto skutečnost promítnout do svého ať již prvostupňového či druhostupňového rozhodnutí. Není tedy na správním uvážení Úřadu, zda posoudí postup či úkony zadavatele a následně o nich rozhodne ve správním řízení, či zda toto správní řízení zastaví pro bezpředmětnost žádosti (resp. návrhu). S ohledem na výše uvedené nezbývá než zkonstatovat, že reálně je určitě možné se uložení zákazu plnění smlouvy před Úřadem domoci, avšak pouze za situace, že tato nebude před takovýmto rozhodnutím splněna. Ani tuto námitku navrhovatele tedy neshledávám důvodnou.
33. Dále už jen nad rámec výše uvedeného dodávám, že k možnému zneužití § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, tedy k zastavení správního řízení z důvodu zjevné bezpředmětnosti se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 31. 3. 2015 č. j. 4 As 249/2014-43. V odůvodnění tohoto rozsudku mimo jiné uvedl, že nelze vykládat právní úpravu s apriorním předpokladem, že Úřad neplní úkoly svěřené mu zákonem a namísto hájení veřejného zájmu a práv účastníků řízení je jeho hlavním zájmem „zametání věcí pod koberec“.
34. Závěrem považuji za nutné se pozastavit nad tvrzením navrhovatele v bodě 24 rozkladu, v němž tento uvádí, že posouzení Úřadu, který na jednotlivé dílčí objednávky pohlíží jako na izolované smlouvy a zároveň jako na rozdílná plnění jde zcela proti konceptu a principům zadávání veřejných zakázek dle zákona, a to ve smyslu § 13 odst. 3 zákona. K této námitce je třeba zejména uvést, že její vypořádání po věcné stránce není s ohledem na vymezený předmět tohoto správního řízení možné. Předmětem vedeného správního řízení je (jak již bylo ostatně uvedeno v bodě 12 odůvodnění napadeného usnesení) projednání návrhu na zákaz plnění předmětné objednávky, nikoliv však skutečnost, zda došlo rozdělením předmětu veřejné zakázky ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v zákoně. Vzhledem k tomu, že předmětná objednávka byla splněna, nelze než souhlasit s napadeným usnesením a nyní v rámci druhostupňového rozhodnutí tento závěr potvrdit a podaný rozklad zamítnout.

35. Napadené usnesení je rozhodnutím o zastavení řízení z důvodu bezpředmětnosti, neboť nastala výše uvedená skutečnost, pro kterou nebylo možné ve správním řízení zahájeném na návrh navrhovatele pokračovat a rozhodovat v meritu věci. Úřad vycházel ze skutkového stavu v době, kdy rozhodoval v předmětném správním řízení. V této době došlo ke skutečnosti zakládající zjevnou bezpředmětnost návrhu navrhovatele a Úřad tak již nemohl přezkoumat, zda byl úkon zadavatele (předmětná objednávka) v souladu se zákonem. Úřad však v době svého rozhodování postupoval zcela v intencích zákona.
36. Z výše uvedených skutečností vyplývá, že Úřad v napadeném usnesení postupoval správně a v souladu se zákonem, když správní řízení zastavil z důvodu zjevné bezpředmětnosti žádosti (resp. návrhu) navrhovatele. Zákon Úřadu nedával jinou možnost než postupovat tak, jak je výše uvedeno. Z těchto důvodů neshledávám výše zmíněné námitky navrhovatele důvodnými.

VII. Závěr

37. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu navrhovatele.
38. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. ELTODO, a.s., Novodvorská 1010/14, 142 00 Praha 4
2. ČR - Ministerstvo dopravy, nábř. Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1
3. HICON, spol. s r.o., Nová 140/1, 664 41 Popůvky

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy